

over Paagjældendes private Eiendele, har Udvalget ment, at Sen ikke hører hjemme i dette Kapitel, men rettest burde indsettes i Kapitel 10 efter § 176.

Til § 197.

136, 137—140) *Ændringerne i 1ste Stykkes 1ste og 4de Linie og 4de Stykkes 4de Linie ere Redaktionsændringer, som tilsigter en tydeligere Afstillelse mellem Disciplinarmidler og egentlige Straffe.*

139) *Bødestrafte har Udvalget anset for ubensigtsmæssige i militære Forhold og har derfor ment, at Bestemmelsen herom bør udgaa.*

142) *Ligeledes har Udvalget været enig i, at Henviisningerne i Sens 4de Stykke til Grundfættningerne i § 123 er uehdig og bør udelades.*

138 og 141) *Fremdeles finder Udvalget det vigtigt at gjøre Afstillelse mellem fupnel Trettesættelse (disciplinær Midde) og streng Trettesættelse (egentlig Straf) og formener, at den sidste bør kunne gøres til Gjenstand for Paaante til Krigsretten.*

Derimod har der i Udvalget gjort sig forskjellige Anstuelser gjældende med Hensyn til, i hvilket Omfang man burde tilstede den arbitrære Straffemyndighed, i hvilket Omfang man skulde gjøre den inappellabel, og endelig om, hvorvidt ubesøjet Appel burde bevirke Lillægsstraf. Man har været temmelig enig i at erkjende, at det i Virkeligheden er principstridigt at straffe en Mand, fordi han vil have sin Sag paakjendt af den i slige Tilfælde kompetente Domstol, men man har høiet sig for de praktiske Hensyn, som kunne motivere en slig Bestemmelse. Efter Ministerens Udtalelser kunde man vel forvente, at han ikke var villig til at indgaa paa en Forandring af denne Bestemmelse, naar man saa til Gjengjæld vilde sætte Minimum af den Straf, som kunde gøres til Gjenstand for Appel til Krigsretten, noget høiere. Retten til Paaante til Krigsretten, formener Flertallet imidlertid bør bibeholdes i det størst mulige Omfang, og en Indrømmelse af Ret til uden Udsigt til Lillægsstraf at kunne paaante, har man ikke ment betød synderligt ligeoverfor en Forhøielse af Minimum af den Straf, som kan gøres til Gjenstand for Appel til Krigsretten. Flertallet har derfor foretrukket at beholde Bestem-

melserne paa disse Punkter fremfor at give den administrative Vilkaarlighed større Raaderum. Ved denne Paragraf har Flertallet isørigt ment at burde gjøre den Genstilling til Ministeren, at der drages Omfjerg for, at Disciplinarmidler ikke benyttes i et saadant Omfang, at de blive altfor ufjorholds- mæssig haarde Straffe. At stille noget bestemt Forslag om Indfkrænkning af Brugen af Disciplinarmidler har Flertallet ikke ment var nødvendig eller henfjgtsmæssigt.

143) Et Mindretal (Bajer, Bertelsen Busk og N. Sen sen) mener, at de i § 197 første Stykke omtalte Disciplinarmidler ogsaa bør kunne indantes for Krigsret (dog ikke i Felten eller ombord i Krigsskibe paa Logt). Flere af disse Disciplinarmidler ere nemlig af den Beskaffenhed, at de ved vilkaarlig Anvendelse let kunne blive langt haardere Straffe end adskillige af dem, hvis Indankning Lovforslaget tilsteder. For at modvirke, at denne Udvidelse af Indanteretten blev misbrugt eller brugt altfor meget, vilde Mindretallet, dersom Forvarsministeren stillede sig velvillig til Forslaget, end ikke have videre inob, at den i og for sig mindre rigtige Regel om Straffens Skerpelse, naar Krigsretten fandt den indante Straf paalagt med Fjoe, forblev gjældende i samme Omfang som hidtil. Da vi efter Samraadet med Ministeren imidlertid ikke tør haabe en slig Smødekommen, og paa den anden Side ikke af ovenstaaende Hensyn vilde berede Lovforslaget nogen Sansselighed, ere vi ikke utilbøiellige til at tage *Ændringsforslaget Nr. 143 tilbage*, dersom — hvad vi have Grund til at haabe — Ministeren under Forhandlingen maatte erklære, at Krigsbestyrelsen agter ad administrativt Bei at træffe Foranstaltninger til saa vidt muligt at forebygge en slig vilkaarlig Anvendelse af Disciplinarmidde rne, at de let blive haardere end de Straffe, som kunne indantes, t. Ex. ved at forbyde Paradering til Hest, hvorved det tillige vil forebygges, at Beredne og Uberedne stilles saa høist ulige, som hidtil har været Tilfældet med Hensyn til denne Straf.

Til § 198.

147) Den gjorte Tilfjoning har man ment at burde gjøre for at fjerne Lovl.

Bajer,
Sekretær.

Bertelsen.

Bojsen,
Formand.

Busk.

N. Sen sen (Standerborg 2den Valgkreds).

N. P. Sen sen.

Lassen,
Ordfjorer.

Leth.

Rimestad.

Lhomsen.

Tramp.